

3. Корпоративне управління в банках України 2016 [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://ibi.com.ua/UK/ratings-research-and-analytics/korporativne-upravlinnya-v-bankakh-ukrajni-2016.html>.

Овчарук О. І.

«Фінанси і кредит», 4 курс

Національний університет водного господарства та природокористування

Науковий керівник – к. е. н., старший викладач кафедри фінансів та

економіки природокористування Подлевський А. А.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Гроші з впевненістю можна назвати одним із найбільших винаходів людства, невід’ємною частиною фінансової системи кожної країни. Вони служать засобом оплати, збереження вартості та одиницею розрахунків у всіх економічних системах, за винятком початкових.

За останні кілька років оплата товарів і послуг через Інтернет набуває дедалі більшої популярності, оскільки такий спосіб доступний, зручний і економить час.

Система електронних грошей у світі використовується вже майже тридцятиліття. Україна не може похизуватися таким досвідом. З розвитком Інтернет-технологій застосування електронних грошей в Україні з кожним днем набуває дедалі більшої ваги. Вони є популярним, доступним і зручним засобом платежу. Їх використовують при оплаті товарів в Інтернет-магазинах та/або оплаті послуг компаніям, які приймають такі платежі, аналогічно тому, як це робиться з банківського рахунку. Управляти грошима у своєму гаманці користувач може за допомогою Інтернету або мобільного телефону.

За визначенням Національного банку України, електронні гроші – це одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими, ніж емітент, особами і є грошовим зобов’язанням емітента [3].

В нашій країні електронні гроші найчастіше використовуються для поповнення мобільного телефону, оплати послуг Інтернет-провайдерів тощо. Хоча віртуальна готівка досить зручна, вітчизняні Інтернет-магазини віддають перевагу розрахункам готівкою або банківською карткою.

На сьогоднішній день, українське населення може переказувати гроші, а також купувати та продавати товари за допомогою різноманітних систем електронних розрахунків. Системи, що працюють на українському ринку доцільно поділити на дві підгрупи:

- системи електронних розрахунків, що емітують електронні гроші тільки в національній валюті (гривні) або «гривневі» системи (W1, MAXI, WebMoney, Global Money, HCEП, MoneXy, LiqPay);

- системи, що зареєстровані в інших юрисдикціях, або «негривневі», проте надають послуги українським споживачам («Яндекс. Деньги», QIWI, WebMoneyTransfer, PayPal) [4].

Електронні гроші дозволяють моментально здійснити переказ, при чому в будь-який час доби, так само, як і отримати його. З цього випливають наступні позитивні риси:

- мобільність;
- економія (порівняно нижча комісія при обміні валют);
- безпека (відносно, але безпечніше за використання готівки);
- доступність (використання 24 години на добу, 7 днів на тиждень);
- можливість цілковитого контролю здійснених операцій (історія платежів).

На даний момент дуже багато спірних питань упровадження електронних грошей в Україні, таких як:

- непродумана система податків;
- забезпечення емісії;
- відсутність стандартів обігу електронних грошей;
- нелегальні дії з відмивання грошей через платіжні системи.

Для обігу електронних грошей необхідно використовувати складні технології, які в більшості українських банків просто відсутні.

Оскільки електронні гроші ще недостатньо усталене явище в житті українського суспільства, існують причини, за якими українські банки не виявляють бажання розвивати проекти, пов'язані з даною галуззю, такі як: необхідність фінансувати розробки, якими вільно можуть користуватися конкуренти. Істотними є труднощі кооперації з іншими банками, щоб розділити витрати на інноваційні розробки, і заміна наявних банківських продуктів новими. Відсутність висококваліфікованих фахівців у сфері роботи з електронними грошима негативно впливає на якість послуг, які надаються[5]

Отже, електронні гроші – це по суті електронний аналог готівкових грошей, які існують у вигляді електронних записів, наприклад, у віртуальних гаманцях в Інтернеті (аналог рахунку в банку, який використовується лише для операцій з електронними грошима). Це умовні знаки, які „прив'язані” до курсу однієї валюти та існують лише у мережі та ніде більше.

Значення електронних грошей зростає з кожним роком, а їх обсяг стрімко збільшується і вже у 2018 році, за прогнозами аналітиків, планується вийти на рівень 60 млн. грн. Проте, й досі існує низка обмежень, що стримують певну частину населення застосовувати новий вид платежу, а саме їх недовіра, відсутність необхідних знань та обмеження у переведенні в готівку чи поверненні коштів. Але, попри все, електронні гроші, з'явившись на ринку, вже не здадуть своїх позицій і, долаючи перешкоди, утвердяться на ньому назавжди, що дасть змогу банківській системі України вийти на новий рівень розвитку та заощадити на емісії готівки.[6].

В цілому електронні гроші є позитивом, і за ними майбутнє, адже всі ми зацікавлені в таких перевагах як зменшення комісій на приймання і відправлення платежів, можливості сплачувати без черг 24 години на добу і 7 днів на тиждень, використовуючи при цьому лише комп'ютер чи телефон.

На сьогодні переваги електронних грошей переважають усі їх недоліки, тому ймовірність зростання популярності таких систем розрахунку досить велика.

Вони мають достатній потенціал для розвитку, і можливо згодом стануть такими ж звичними, як пластикові картки сьогодні.

Література:

1. Батракова Т.І. Проблеми та перспективи розвитку електронних грошей в Україні / Т. І. Батракова - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://economyandsociety.in.ua/journal/7_ukr/118.pdf
2. Бочаров А. Перспективи розвитку електронних грошей в Україні / А. Г. Бочаров // Інноваційна економіка. – 2015. – № 39 – С. 101-104.
3. Ільницька Н. Аналіз світового ринку електронних грошей / Надія Ільницька // Вісник НБУ. – 2010. – № 5. – С. 31-36.
4. Кравчук В. Електронні гроші в Україні. Аналітичний звіт / В. Кравчук. – К. : Альфа-ПІК, 2012. – С. 64–70
5. Муржак Ю. В. Аналіз функціонування електронних грошей в Україні: проблеми та перспективи розвитку / Ю. В. Муржак – К.: Nauka i Studia, 2013. – С. 83.
6. Проценко К. В. Стан та перспективи розвитку електронних грошей в Україні/ К. В. Проценко - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.economy-confer.com.ua/full-article/1989>

Рафальська Н.М.

«Економіка підприємства», 4 курс

*Національний університет водного господарства та природокористування,
м. Рівне*

*Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри економічної теорії
Нікитенко Д.В.*

БІТКОІН: ІННОВАЦІЙНИЙ ПЛАТІЖНИЙ ІНСТРУМЕНТ АБО ФІНАНСОВА БУЛЬБАШКА

Стрімкий розвиток світової інформаційної економіки зумовлює виникнення інноваційних феноменів, одним з яких є віртуальна валюта (криптовалюта). Криптовалюта – вид цифрової валюти, емісія і облік якої засновані на асиметричному шифруванні і застосуванні різноманітних криптографічних методів захисту (Proof-of-work і Proof-of-stake); інноваційна мережа платежів і новий вид грошей, який використовує P2P технологію, що функціонує без центрального контролюючого органу чи банку і обробка транзакцій та платежів якого здійснюється колективно, за допомогою спільної мережі[1].

На даний момент в світі існує більше 500 видів криптовалют, найпопулярнішою з яких є біткоін. Біткоін – цифрова валюта, концепція якої була представлена у 2008 році невідомим розробником чи групою розробників під псевдонімом Сатосі Накамото, що обмежена загальним обсягом емісії у розмірі 21 млн. Діяльність зі створення нових блоків заради можливості отримати винагороду в формі емітованих біткоінів і комісійних зборів отримала назву «майнінг». Найбільші світові майнінг-ферми розташовані у Китаї, Ісландії, Швейцарії та ін. Ціна біткоіна має стрибкоподібну зростаючу тенденцію.